

Twee maten, twee gewichten

Meer dan ooit wordt de wereldpolitiek gedomineerd door enkele grote landen, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië op kop. Met het einde van de Koude Oorlog werd een unipolaire wereld ingeluid. Het "einde van de geschiedenis" werd ons zelfs aangekondigd. Niets was minder waar. Het was gewoon een eufemisme om het totale monopolie van het westerse denken af te kondigen, met een economische logica van steeds meer concurrentie en winstbejag ten voordele van steeds minder mensen.

Sinds het einde van de Koude Oorlog zijn er niet minder, maar méér conflicten. Ze veranderden weliswaar van aard : van oorlogen tussen staten tot binnenlandse conflicten. De inmenging van de westerse grootmachten wordt er alvast niet minder op, zoals bleek in Kivu in Congo en Kosovo in de Balkan.

Twee maten en twee gewichten blijft de lijfspreuk van deze grootmachten : Israël wordt niet verplicht de VN-resoluties na te leven, Irak wél, met een embargo dat al tien jaar duurt. En "daar mogen honderdduizenden kinderen aan sterven", aldus Madeleine Albright, voormalig minister van Buitenlandse Zaken van de VS. De Verenigde Naties geven toe geen enkele macht te kunnen uitoefenen op Marokko om de VN-akkoorden te eerbiedigen en zetten hiermee het licht op groen voor een nieuwe oorlog in de Westelijke Sahara. Voor de oorlog in Kosovo, trachtte Washington nog het fiat te krijgen van de VN-Veiligheidsraad. Het kreeg dat niet, maar zette toch zijn luchtoorlog in. Vandaag vragen de VS niet eens meer de instemming van de VN voor hun inval in Afghanistan.

De internationale politiek wordt eenzijdig gedicteerd door de VS en Groot-Brittannië, die zich niet storen aan het internationaal recht. De VS zijn de kampioenen van het niet ratificeren van internationale verdragen. Bovendien gebruiken ze de aanslagen van 11 september 2001 als alibi om de verdragen, die ze wel hebben onderschreven, aan hun laars te lappen. Ze dreigen met een nucleaire oorlog tegen zogenaamde "schurkenstaten" als Irak, Jemen of Georgië om er "terroristen" uit te schakelen. Hele bevolkingen mogen worden uitgemoord om enkele tientallen potentiële terroristen te treffen. Het hangt er maar vanaf welke definitie van "schurkenstaten" men hanteert. Deze bevolkingen hebben evenveel te maken met het internationale terrorisme als u en ik met de 10 atoomwapens die nog steeds volstrekt illegaal zijn opgeslagen in Kleine Brogel, op Belgisch grondgebied, in weerwil van een arrest van het VN-hof in Den Haag uit 1996.

Ik blijf verontwaardigd over het belabberde optreden van de "internationale gemeenschap" om iets te doen aan de echte oorzaken van de onveiligheid. Met de "consensus van Monterrey" dreigt de VN-conferentie over ontwikkeling, eind maart in Mexico, een van de meest waardeloze VN-bijeenkomsten ooit te worden. Mexico aanvaardde als gastland, dat de eindtekst al vast ligt vóór het begin van de conferentie. Dat was een voorwaarde, die George Bush stelde voor zijn aanwezigheid in Monterrey. Uit deze eindtekst werd zorgvuldig elke structurele maatregel geschrapt. Geen enkele verwijzing naar de kwijtschelding van de schuldenlast van de armste landen, geen enkele verwijzing naar een regulering van de financiële speculatie, geen enkele kritische vraag over de huidige handelsrelaties of de internationale instellingen, zoals het IMF, de Wereldbank, de Wereldhandelsorganisatie. Zelfs geen enkel engagement om de ontwikkelingshulp op te voeren. Ook de Europese Unie houdt het bij een minimalistisch scenario : amper de helft van de 0,7 % is de ambitie tegen 2006.

En wat zien we in Argentinië? Het IMF denkt hardop na over "een concordaat voor landen", naar het voorbeeld van met faillissement bedreigde ondernemingen! Ongelooflijk maar waar! Als ze niet langer "rendabel" zijn, blijken hele bevolkingen en landen niet meer van tel in deze geglobaliseerde wereld.

Daartegenover, langzaam maar zeker, bundelen wij onze krachten, over de grenzen heen, net als de grote ondernemingen. Het Wereld Sociaal Forum dat zijn tweede vergadering hield in het Braziliaanse Porto Alegre met ongeveer 53.000 deelnemers, werkt nu aan continentale initiatieven. Nog dit jaar organiseren we een Europees Sociaal Forum in Italië, en werken we aan de oprichting van een Belgisch Sociaal Forum. De slogan "think global, act local" hebben we in de praktijk al veranderd in "think global, act global", samen met de vakbonden, en een brede waaier van organisaties waarmee we ook samenwerkten in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie.

U hoort nog van ons !

Standpunt